Nors dievotų Vedų valdovų dinastijas ištiko žlugimas, o Vedų socialinė sistema suiro, slenkant amžiams išliko nepaliesta mokinių sekos sistema - mechanizmas, kurio dėka dvasinis mokytojas perteikia žinias mokiniui. Išmintis, sudėta į Vedų raštus, yra tikrasis Indijos turtas, ir jokiems svetimšaliams užkariautojams jo nepavyko išplėšti. Mokinių seka gyvavo per amžius; jos tradicijos tebėra gyvos ir šiandien.

Mokinių sekos tradicijai pradžią davė Aukščiausiasis Dievo Asmuo Krišna, kuris kūrimo aušroje sudėjo Vedų išmintį į visatos pirmagimio Brahmos širdį. Brahma savo ruožtu persakė ją savo sūnui ir mokiniui Naradai, o Narada ją paskelbė Vedų sudarytojui Šrilai Vyasadevai. Vyasadeva Vedų išmintį išdėstė tokia forma, kad ji būtų lengvai suprantama dabartinio tamsos ir neišmanymo amžiaus žmonėms.

Vyasa Vedų išmintį perteikė Madhvacaryai, žymiam išminčiui ir šventajam, kuris ją skelbė visoje Indijoje ir turėjo tūkstančius mokinių. Indijoje ir šiandien gyvena tūkstančiai Madhvacaryos mokymo pasekėjų. Nuo Madhvacaryos atsišakojo viena pagrindinių amžinosios mokinių sekos linijų. Kaskart, kai ateina didis ācarya (mokytojas), kuris skelbia Vedų mokymą ir įšventina mokinius, mokinių seka plečiasi ir šakojasi, tačiau paprastai ji pagarsėja vardais tų pamokslininkų ir bhaktų, kurių indėlis plėtojant savo dvasinio mokytojo misiją esti didžiausias. Kadangi Vedų mokymas ištisus šimtmečius buvo skelbiamas labai plačiai, šimtai milijonų Indijos gyventojų ir šiandien išpažįsta Vedų kultūros dvasines vertybes, o likusieji yra susipažinę su Vedų kultūros ir religijos principais arba daugiau ar mažiau jiems pritaria.